

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

נכה"בל אבשכ הלפת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](#)

Bor dem Eintritte in das Bethaus.

וְאַנִי בָּרוּךְ חֶסֶד אֲבָא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹוחָה אֱלֹהִים קָדוֹשׁ בְּירָאתְךָ

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים גָּהֳלֵךְ בְּרָגְשׁ:

Wie schön sind deine
Hütten Jakob, deine Wohnun-
gen Israel! Deiner Vaterhuld
vertrauend, trete ich ein, Herr,
in dein Haus, und beuge mich
vor dir in deinem heiligen
Tempel in Gottesfurcht. Mit
der innigsten Lust und Liebe
trete ich ein, Herr, in dein
Haus, betrete ich die Stätte,
wo du thronest in deiner Herr-
lichkeit. Ich beuge mich, ich
bücke mich, ich beuge das Knie
vor dir, meinem Gott, der mich ge-
schaffen. Möge mein Gebet vor dich
gelangen in einer gnadenreichen
Stunde. Gott, in deiner Gna-
denfülle erhöre mich und sende
mir deine Wahrheit und dein
Heil! Amen!

אָנָּי Ich rufe Dich an, o, so er-
höre mich, Allmächtiger! neige mir
Dein Ohr, merk auf mein Gebet.
Aus Gnade will ich Dein Antlitz
schauen, und wachend mich ergötzen
an Deiner Gottesgestalt. Ich ver-
traue Dir, Ewiger, rufe mir zu:
Du bist mein Gott! Verneini mein
lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe;
wenn ich meine Hände aufhebe zu
Deinem heiligen Thore. Ewiger,
mein Gott! ich flehe zu Dir und
Du heilst mich. Zu Dir, Ewiger;
ruf ich; Dich, mein Gott flehe ich
an. Lass Dein Antlitz leuchten über

מַה טָבוֹ אֲדָלִיךְ יַעֲקֹב,
מַשְׁבְּנָתְיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאַנִי
בְּרַב חֶסֶד אֲבָא בֵּיתְךָ.
אֲשֶׁתְּחֹוחָה אֱלֹהִים קָדוֹשׁ
בְּירָאתְךָ: יְיָ אֲהַבְתִּי מְעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמְקוּם | מִשְׁבָּן
כְּבוֹדְךָ: וְאַנִי אֲשֶׁתְּחֹוחָ
וְאַכְרָעָה אַבְרָכָה לְפָנִי-יְיָ
עֲשֵׂי: וְאַנִי תָפַלְתִּי לְךָ יְיָ
עַת רָצֹן אֱלֹהִים בְּרַבְיָ
חֶסֶד עֲגַנְנִי בְּאֶמֶת יִשְׁעָךְ:
אַנִי קְרָאתִיךָ בַּי תָעַנְנִי אֶל הַטָּ
אָזְנָךְ לִי שָׁמַע אָמְרָתִיךָ: אַנִי בְּצָדָק
אֲחֶזְזָה פְּנֵיךָ. אֲשֶׁבָּעָה בְּחַקִּין
תִּמְינְתָּה. וְאַנִי עַלִיךָ בְּטַחְתִּי יְיָ
אָמְרָתִיךָ אֱלֹהִי אַתָּה: שָׁמַע קֹול
פְּחַנְנִי בְּשֻׁ�י אַלְיךָ. בְּנַשְׁאֵי יְדֵיכָ
אֱלֹהִים קָדוֹשׁ: יְיָ אֱלֹהִי שְׁוֹעֲתִיךָ
אַלְיךָ וְתַרְפְּאָנִי: אַלְיךָ יְיָ אַקְרָא
וְאֱלֹהִי אַתָּה גָּן: הָאִירָה פְּנֵיךָ

Deinen Knecht, hilf mir durch
Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger!
hoffe ich, Du mein Gott und
Herr, erwiederst mein Vertrauen.
Erhöre Ewiger, mein Gebet, ver-
nimm meine Klagen und lasz meine
Thränen nicht unbeschwiegt. Er-
höre mich, Ewiger, und sei mir
gnädig, sei Du, o Gott! Beistand
mir.

שיר Ich freue mich, wenn man
zu mir spricht. „Lasz in des Ewigen
Haus uns gehen.“ Ich freue mich
Deiner Verheißung, wie Einer, der
große Ausbeute gewinnt. O merke
auf meine Klagen, mein König und
mein Gott! wenn ich zu Dir bete.
Ewiger! fröhle mögest Du mich hö-
ren, fröhle schon wende ich mich zu
Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe
Dich an, denn Du antwortest mir,
Allmächtiger! neige mir Dein Ohr
und erhöre mein Gebet! Mein Fuß
steht auf ebener Bahn; in Ehören
danke ich dem Ewigen.

על עבדך. הושיעני בחסדך: כי
לך יי' הוחלת. אתה תענה אָדָנִי
אלְחַי: שְׁמֻה תִּפְלֹתִי יי'. וְשִׁועָתִי
הָאֲזִינָה. אלְדָמָעָתִי אלְתְּחִרְשִׁי:
שְׁמַע יי' וְחִנְנֵי יי' הִיא וְעוֹזֵר לֵי:

שיר הפעלות לרוד שמחתי
באוזרים לי בית יי' גלד: שש אָנָבִי
על אמרתך במוֹצָא נְלָלָ רָבָ:
הקשיבה לךול שווי מלבִי וְאָלְחַי
בי אליך אֶתְפָּלָל: יי' בְּקָר תְּשִׁמְעָ
קלִי בְּקָר אַעֲרָה לך וְאַעֲפָה: אָנִי
כְּרָאַתִּיךְ בַּי תְּעַנְנֵי אֶל הַט אַזְנָךְ לֵי
שְׁמַע אֶמְרָתִי: רְגָלִי עַמְדָה בְּמִישָׁוֹר
בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ יי':

לימל' גם' זכרות לך למד' ע"ג חמ"ד סלטניים כי טוין טעם לחחת וטמ"כ כחפלו
דסינו טכו טנות להעיל נפסס כל חפנויות ולכין לגסם צטלה כרעון לטזיס טזסmiss
לכחפלו עלי צמכתה טסוס וע"כ נסגו מקידי עליון ולחטי מעטה סטס טמ"ס כלהנטט
צלטס קלוליס קדמוניים ליטן מעט להעיל פסקוק זה:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך סלה:

וימס מעט וילמל חפלה זו.

מי אָנָבִי שָׁאַבָּה לְהַחְפִּלֵּל לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁהוּא אֶל גָּדוֹל
ונֹרָא. וְאָנָבִי אִישׁ חֹזֵטָא וְהַבְּעַמְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעַשֵּׂי חָרְעִים. וְאָנִי בְּשָׁר וְדָם
עַפְרָ וְאַפְרָ. וְאָנִי בְּדָאִי וְרָאִי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּפִמְתָּה פְּעָמִים. אוֹי לֵי אַיךְ
אָשָׁא פָנִי לְעַמּוֹד לְפָנֵי הַפְּלָךְ הַגָּדוֹל וְנֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמֶּלֶכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא עַלְתָּ בְּלַ הָעֲלוֹת וְסִבְתָּ בְּלַ הַסְּפּוֹת אַלְאָ מִפְנִי בְּחָמִין וּבְחָדִין בְּגָדוֹלִים
שְׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרוּיָתָיו. וּרְזַחַת בְּחַפְלָה וּבְחַנְנוּנִים שֶׁל עַבְדָיו. בְּמוֹשָׁנָא אמר
קרוב יי' לְכָל קְרָאוֹי לְכָל אָשָׁר יִקְרָאוּהוּ בְּאַתָּת: רְצֹן יְרָאוֹ יִעַשְׂה וְאַתָּת
שְׁזַעַף יִשְׁמַע וְיַוְשִׁיעָם. שְׁזַמְעָתְפָלָה עַדְךְ בְּלַ בְּשָׁר יִבוֹאָו: